

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Cyprianus & Iustina 26. Septemb.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

patrem, inque obediendo nullam officij partem prætermittebat. Et quidem egregia nobilitate eximius iuuenis, & corporis formæ elegantissimus, tantis apud B. Theodardum virtutibus effloruit, vt eum sibi quandoque Episcopalis officij auguraretur fore successorem: atque adeo ipsum, nisi Canonum auctoritate prohiberetur, ex nomine designare optasset. Neque eum sua fefellit opinio: Mox enim vt ab impijs trucidatus Theodardus, & præclaro laureatus martyrio, mortalitatem deposuit, populus Traiectensis vna omnium voce Lambertum multis reluctantem Episcopum sibi poposeit. Quo ille officio summa cum laude perfunctus, præclara antea vitæ merita, martyrij demum gloria cumulauit.

DE SS. MARTYRIBVS CYPRIANO

Diacono, & Iustina virgine ex Simeone

Metaphraste 26. Septemb.

Sur. Tom. 5.

Iustina Antiochiæ oriunda, cum Praylij diaconi sermonibus adducta, in Christum credidisset ac deinde, cum parentibus suis Aedesio & Cletonia ab Optato Episcopo sacro baptismate fuisset expiata, cœpit fidei fundamento quouis auto & lapidibus pretiosis nobiliores superædificare virtutes: quas contra hostis malignus varijs modis sibi oppugnandas suscepit. Erat ea in vrbe literarum candidatus quidam Aglaidas nomine, honesto
admo

admodum loco, patricio genere natus atq; opibus locuples, qui visa Iustine pulchritudine, tanto illius amore exarsit, ut nihil non moliretur, quo cupitis eius frueretur amplexibus. Et primo quidem vias obseruans occurrebat, eamque perbeneuole affatus, laudabat eius pulchritudinem, beatamque vocabat quod ea sibi obtigisset: suum adhuc desiderium quibusdam signis manifestabat, multisque, ut ita loquar, retibus prædam præocupabat. Sed virgo hæc omnia ceu probra nugataque; aspernata, digna potius duxit quæ riderentur, quam quæ pudicis oculis atq; auribus auscultarentur. Hunc ergo scopum cum non potuisset attingere Aglaïdas, alia ingreditur via, petitque ut connubij legibus sibi sociari non detrectet. Iustina vero, quæ soli se Christo Sponsam dedicarat, alios cõstanter dedignabatur dicens: Sufficit sponsus qui mihi seruat virginitatem, & ab omni puram inquinamento custodit. Hoc responso sauciatus lasciuus adolescens, cum non paruum manum collegisset, Iustinã in via aggressus, eam per vim abducere tentabat: sed simul ut in vrbe, ædibusque; maternis audax isthoc facinus suboluit, submissis armatis, lasciuix satellites victi dedecore disparuerunt. Miser vero Aglaïdas posito pudore, neque ensium multitudinis, neque vllius rei alterius curam gerens, sed virginem amplectens, paratus erat omnia pati potius, quam ab ea discedere. Virgo autem heroica mente

*Castitatis
custodia.*

*Vouit vir-
ginitatem.*

mente moderatissimi & generosissimi illius Iosephi æmula impuram hominis mentem execrata, Crucisq; figuram tãquam arma opponens, collectis viribus repentè se ex eius manibus excussit; proculq; eum à se reijciens, plurimis affecit contumelijs, eiusq; vultum, vt dignus erat, pugnis ac sputis impleuit. Suffecerat quidem ad amoris vim reprimendam virginis animosa seueritas: at ille nihilominus, extrema amoris occæcatus dementia, hoc vnum vel morte grauius putabat Iustinam non assequi. Itaq; cum ad impuras cupiditates reprimendas planè inexercitatus esset, totum sese desiderijs permisit, omniq; forti & generosa cogitatione reiecta, solum quod dolor & amor suadebant, exequi statuit. Erat ijsdem temporibus Antiochiæ Cyprianus quidam arte magica instructissimus; qui magnum nomen sapientiæ & eruditionis in magicis rebus obtinebat. Eum infelix iuuenis adiit & ingentibus oneratum promissis ad Virginis animum impuri amoris facibus inflammandum prouocauit. Is vero supercilio eruditionis & sapientiæ elatus, spondit se extemplo quod vellet confecturum, virginemq; ea amoris vehementia incensurum, vt vtrò etiam amplexus concupisceret. Nec mora, Cyprianus euocato ex malignis spiritibus vno, quem promptè & alacriter ad hæc flagitia opem ferre nouerat, exponit quid fieri velit. Ille eum sine cura esse iubet, tradensq; vasculum pestifero

stifero succo plenum, mandat vt eo virginis
 aspergat domum; & nisi omnia è sententia suc-
 cedant, se de cætero iure despectum iri. Facit
 cuncta ex mandato magistri Cyprianus: a-
 spergit domum, adhibet nefanda carmina:
 Virgo autem cum tertia hora noctis surrexisset
 ad reddendas Deo preces, tentatoris sen-
 sit insultum. Stupet illa: miratur insolitam li-
 bidinis vehementiam: ad preces conuertitur,
 lachrymatur, Christum adiutorem magicæ
 fraudis nescia inuocat. Sed crescit magis inde
 ac magis in virginali pectore amoris flamma.
 Neque tamen despondet animum generosa
 virgo: quin potius fide, precibus, alijsq; spiri-
 tualibus armis vndique tecta, carnem instan-
 tius edomat, hostemq; infringit: ac tandem
 pudore affectum edito Crucis signo in fugam
 conuertit. Ille autem reuersus ad Cypria-
 num erubescerebat quidem fateri se victum: &
 multis se circum agens anfractibus, huc illuc-
 que vertebat: Diligenter tamen rogatus: Vi-
 di, inquit, signum quod valde exhorruui, ne-
 que vilo modo vires illius sustinui. Illo ergo
 sic condemnato, mox alius priore ad agen-
 dum multo peritior accersitur dæmon: qui ta-
 men similibus propulsatus armis, cum dede-
 core ad eum qui miserat redijt. Post hoc
 princeps dæmonum, acre suis minitans sup-
 plicium accessit, Cyprianumque solatus, haud
 dubiam ei de virgine spondit victoriam.
 Is igitur noua fraude & calliditate instru-
 ctus,

*Pugnat pro
 castitate.*

Quis, sumpto muliebri habitu, sub prætextu pietatis virginem aggreditur: simulans se eodem virginitatis desiderio inflammata[m] scire cupere, qua ratione hostiles insidias evitare posset. Cumque virgo sancta multa eximia pietatis documenta proferret, dæmon humana specie tectus, inter verba ad matrimonij dignitatem tanquam tutiorem salutis viam sermonem conuertit, ac valido argumento, carnalem copulam Deo magis quam virginitatis votum gratam esse ostendit. Quo audito, Iustina dæmonis insidias pertimescens surgit: ac Crucis trophæo de more se consignans, mox dæmonem, quem verè puellam putabat euanuisse conspicit. Post quæ dæmonum ille princeps ad Cyprianum rediens fateri coactus est, sola se crucis virtute in fugam fuisse conuersum. Quo responso vehementer commotus Cyprianus, grauitè dolere cæpit vitæ superioris institutum. Itaque abolitis igni libris magicis totum se ad Christi Domini fidem conuertit. Quam ob causam vnà cum virgine Iustina comprehensus, post colaphos, flagella, sartaginemque piceatque adipe bullientem constanti virtute toleratos, Nicomediæ securi vterque percussi, finem mortalitati imposuerunt.